

03

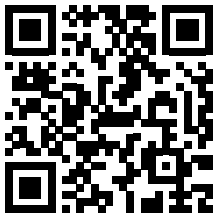
LETO 40
JUNIJ 2026

Misijonska obzorja

**KRIŠTOFOVA
NEDELJA**

26. julij 2026

Spremljaj nas
na spletu

Sveti Duh veje in navdihuje povsod

Binkoštni praznik imamo za rojstni dan Cerkev. Apostoli so po Jezusovem vnebohodu skupaj z Jezusovo materjo Marijo z molitvijo in zbravnostjo pričakali obljubljenega Duha tolažnika. Po prejemu Svetega Duha so takoj začeli z misijonskim poslanstvom in z oznanjevanjem evangelija Judom v Jeruzalemu in okolici. Temu je sledilo oznanjevanje po drugih krajih, kjer so ustanovljali nove skupnosti kristjanov, jih obiskovali in jim sledili v njihovem razvoju.

Začetki niso bili enostavni. Nastajala so nasprotovanja, vprašanja, komu je oznanjevanje namenjeno ali samo judom ali tudi poganom. Kmalu se je začelo preganjanje kristjanov in mučeništva. Vendar je Cerkev kljub tristoletnemu krutemu zatiranju, preganjanju in mučeništvu ohranila zvestobo evangeliju.

Sveti Duh deluje tudi danes in navdihuje prav tako, kot ob nastanku Cerkev. Po nekaterih državah v Evropi se je začelo marsikaj spreminjati in število mladih, ki želijo postati aktivni kristjani, je vedno večje. V Franciji je tudi število krstov odraslih na velikonočno vigilijo vsako leto večje. Novokrščenci želijo živeti in poglobiti versko znanje, ki jim ga njihovi predniki niso posredovali.

Afriške in Azijske države pošiljajo vedno več svojih duhovnikov, redovnikov in redovnic na misijonsko pot, čeprav te še vedno imenujemo misijonske države. Tudi v Evropi je prisotnost afriških in azijskih duhovnikov misijonarjev vedno večja.

Mladi iz bolj razvitih držav se odločajo za krajšo misijonsko izkušnjo. V času počitnic se odpravijo za več tednov na kakšen misijon. Iz prve roke bodo spoznali, kako je živeti v misijonskem okolju. Ta izkušnja bo mlade zaznamovala in marsikomu bo postala življenjska izkušnja. Morda se bo kdo kasneje odločil za misijonarski poklic.

Tudi to je delo Svetega Duha, ki želi, da bi se Jezusove besede ob vnebohodu uresničevale: »Pojdite po vsem svetu in oznanite evangelij vsemu stvarstvu!« (Mr 16,15)

Ne ovirajmo delovanja Svetega Duha. Skušajmo čim bolj sodelovati z navdihom, ki nam jih pošilja, da bomo resnični sodelavci skupnega misijonskega poslanstva.

Želim vam prijetno branje,

Pavle Novak CM

MISIJSKO SREDIŠČE SLOVENIJE
SI-1000 Ljubljana, Kristanova 1, Slovenija
Tel.: 01/300 59 50
E-mail: missio@rkc.si
<http://www.missio.si>
Uradne ure od ponedeljka do petka od 8^h do 13^h.

Glavni urednik: Pavle Novak, CM
Pomočnica glavnega urednika: Tina Jež
Lektoriranje: MSS

Odgovarja narodni ravnatelj za misijone:
Matjaž Križnar
Oblikovna zasnova: Jasna Andrić
Grafična priprava: NEBIA, d. o. o.
Tisk: Para, d. o. o.
Naklada: 4200 izvodov
Če ni posebej omenjeno, so slike od avtorja prispevka ali iz arhiva MSS.
ISSN 1318-4369
Misijonska obzorja izhajajo šestkrat letno.

Priporočeni dar za posamezni izvod je 2,00 EUR.
Celoletni prispevek za MO za leto 2026: 12 EUR, za tujino 23 EUR oz. 26 USD, 37 CAD, 37 AUD.
Vplačila nakazujte na transakcijski račun MSS, Kristanova 1, Ljubljana, namen nakazila: dar za tisk MO, št. transakcijskega računa pri NLB: SI56 0201 4005 1368 933.
Slika na naslovnici: Uganda

Mladi nabirajo misijonske izkušnje

Pogovarjal se je Pavle Novak

Skupnost Katoliške mladine ima več zanimivih programov za mlade. Med njimi je tudi program POTA, ki že 20 let mladim omogoča biti del misijonskega življenja doma in po svetu. Mladim želijo ponuditi možnost za evangelizacijo in služenje bližnjemu. Ker se projekti izvajajo v skupinah, omogočajo prostovoljcem izkušnjo življenja v skupnosti in duhovno ter osebno rast. Za pogovor smo prosili koordinatorko Ana Marijo Kričaj.

Najprej bi vam rad čestital ob 20 letnici POTA, ki jo letos beležite. Bi nam lahko povedali, kakšni so vaši občutki ob jubileju?

Ob 20 letnici POTA čutim predvsem veliko hvaležnost in spoštovanje do vseh, ki so v teh letih soustvarjali program in omogočili, da se mladi lahko podajo v misijone. Tudi sama sem lansko poletje skupaj z devetimi prostovoljci iz cele Slovenije preko programa POTA odšla na misijon na Madagaskar. Obiskali smo slovenske misijonarje Pedra Opeko, Janeza Krmelja in Janija Meseca ter pri njih organizirali sedem oratorijev za več kot 2500 otrok.

Naš vsakdan je bil preprost. Umivanje z lončki in deževnico, pranje oblačil v potoku, spanje v skromnih kolibah ter pitje prekuhane ali riževe vode so postali rutina. Prometne razmere so izjemno zahtevne – za komaj 64 kilometrov smo potrebovali štiri ure, ceste niso asfaltirane in so polne lukenj in blata. Čas tam teče počasneje, a hkrati hitreje. Zgledi naših misijonarjev so mi postali življenjski vzor. Njihova skromnost, srčnost, ponižnost, trdna vera in neomajno upanje so vir navdiha. Kljub težkim razmeram nikoli ne obupajo, ampak s svojim delom vsak dan rešujejo življenja in stiske ljudi, gradijo skupnosti ter prinašajo svetlobo v najtemnejše kotičke.

Ta izkušnja mi je pokazala, kako malo človek potrebuje za resnično srečo. Naučila me je hvaležnosti in zavedanja, da največje bogastvo niso stvari, ampak odnosi in iskreni trenutki, ki jih delimo drug z drugim. Še posebej so se me dotaknile besede Pedra Opeke: »Ni pomembno, koliko imamo, ampak koliko lahko damo. Dva je za štiri, štiri je za osem.«

Kako se je ta projekt začel?

Program POTA temelji na Jezusovih besedah iz Matejevega evangelija, ki jih je naročil svojim apostolom tik pred vnebohodom: "Pojdite torej in naredite vse

narode za moje učence." (Mt 28,19). POTA želi mladim dati prostor, da ta klic prepoznajo, ga poglobijo in zaživijo v praksi. Eden izmed velikih poudarkov programa je, da odidemo iz ljubezni — iz ljubezni in želje po pomoči tistim najbolj potrebnim. Je predvsem šola evangelizacije — kratkoročno na misijonih, dolgoročno pa doma, v naših župnijah, družinah in skupnostih.

Začetki programa segajo v šolsko leto 1996/97, ko je v Jegličevem dijaškem domu začel delovati misijonski krožek pod vodstvom Marije Leskovec. Leta 2001 je nastal eden prvih večjih projektov, ko se je skupina osmih prostovoljcev odpravila v Indijo, v zavod za slepe in gluhe otroke. Kasneje je društvo LAMIS, ki je delovalo pod okriljem Misijonskega središča, oblikovalo večje poletne misijonske taborne. Decembra 2005 se je znotraj Mladinskega informacijskega centra pri Sv. Jožefu oblikoval program POTA. Pomembna prelomnica je leto 2017, ko program preide pod Društvo SKAM, leta 2019 pa ga prevzame Katoliška mladina, kjer deluje še danes.

Sodelujete še s kakšno drugo sorodno organizacijo?

Sodelujemo z Misijonskim središčem Slovenije ter z nekaterimi mednarodnimi organizacijami, ki se prav tako ukvarjajo z mladinskim misijonskim prostovoljstvom. Letos smo vzpostavili stik z ameriško organizacijo Saint Paul Outreach, ki deluje predvsem med študenti in mladimi ter se posveča evangelizaciji,

gradnji skupnosti in oblikovanju mladih za aktivno krščansko življenje.

V Misijonskih obzorjih smo večkrat pisali o izkušnjah misijonskih skupin. Le te pa niso sodelovale samo s slovenskimi misijonarji, ampak tudi v drugih krajih, kjer ni naših misijonarjev. Kako dobivate stike z drugimi misijonskimi področji?

Pogosto rečemo, da Bog za vse poskrbi — stiki se velikokrat vzpostavijo sami. Kontaktirajo nas misijonarji ali lokalne skupnosti, ki slišijo za program in izrazijo željo po sodelovanju. Nato se običajno spremljevalna ekipa odpravi na lokacijo v tako imenovano »izvidnico«, kjer preveri razmere, možnosti dela in varnost. Če se izkaže, da je projekt izvedljiv in smiseln, se naslednje leto oblikuje ekipa, ki se tja odpravi na misijon.

Kako poteka organiziranje odprav, kakšni projekti so bolj v ospredju (organizacija projektov za eno ali več let)?

Obdobje dela na misijonu traja od tri do pet tednov. Želimo, da prostovoljci opazujejo delo misijonarjev in prevzemajo njihov zgled, hkrati pa po svojih najboljših močeh tudi sami pomagajo pri najrazličnejših opravilih: fizičnem delu, vzgoji in poučevanju otrok v šoli, organiziranju oratorijev, oskrbi otrok s posebnimi potrebami in oskrbi brezdomcev. Letos bomo izvedli devet projektov v sedmih državah po svetu, in sicer v Ukrajini, Indiji, na Madagaskarju, v Kazahstanu, Keniji, Turčiji in Argentini.

Naša odgovornost je, da pomagamo sočloveku. Vsi smo med seboj bratje in sestre - in samo s pomočjo, spoštovanjem in ljubeznijo bomo gradili svet, kjer bo vsak imel možnost za dostojno življenje.

Kako se skupina za določen misijon pripravi za delo, ki ga bodo opravljali?

POTA so sestavljena iz treh faz: pripravljalna, izvedbena in evalvacijska faza. Pripravljalna faza se začne v začetku leta in traja do odhoda na »projekt« v poletnih mesecih. V tem času se prostovoljci redno srečujejo na skupinskih sestankih ter opravijo dva vikenda usposabljanja, namenjena osebni in duhovni formaciji, ki temelji na stebrih prvih krščanskih skupnosti – občestvu, molitvi, služenju in oznanjevanju. Zunanji strokovnjaki izvedejo delavnice s področij fotografije, prve pomoči in varnosti v odnosih. Ker si želimo, da bi mladi prepoznali potrebe po prostovoljnem delu v Sloveniji, se v času priprav udeležijo enodnevnega prostovoljnega dne v eni izmed organizacij pri nas. Program in načrt dela na misijonu uskladimo z gostiteljem, vsako skupino pa spremlja mentor - nekdanji prostovoljec, ki jim poda vse potrebne informacije in jih usmerja ter pomaga med pripravami na sam misijon.

Za vsako odpravo je potrebno računati tudi na stroške. Kako poteka zbiranje sredstev?

Denar, ki ga prostovoljci zbirajo po župnijah in preko donacij posameznikov, je v celoti namenjen podpori misijonu in delovanju programa POTA. Misijon prisrbi nastanitev in prehrano prostovoljcem za čas, ko prostovoljci bivajo pri njih. Potne in vse ostale stroške (viza, zavarovanje, cepljenje, preventivna zdravila, osebna prtljaga ipd.) si vsak prostovoljec krije sam.

Koliko mladih se je v 20 letih odpravilo na prostovoljno misijonsko izkušnjo?

Ponosni in veseli smo, da je bilo v teh dvajsetih letih del programa že kar 940 prostovoljcev, ki so služili otrokom, domačinom in misijonarjem na 32 različnih projektih po svetu.

Kako se lahko mladi prijavijo na program POTA?

Mladi se na program POTA lahko prijavijo v novembru, po odprtju prijav. Na spletni strani Katoliške mladine je prijavnica, ki jo izpolnijo, nato pa se z vsakim prostovoljcem srečamo tudi v živo. Pred odprtjem prijav vsako leto organiziramo informativno srečanje, kjer predstavimo program, podamo vse ključne informacije ter odgovarjamo na vprašanja. S tem želimo mladim olajšati odločitev in jim pomagati, če so še v dvomih glede prijave.

Še vaša osebna misel za zaključek.

Naša odgovornost je, da pomagamo sočloveku. Vsi smo med seboj bratje in sestre - in samo s pomočjo, spoštovanjem in ljubeznijo bomo gradili svet, kjer bo vsak imel možnost za dostojno življenje. Prav tako se nikoli ne pozabimo zahvaljevati Njemu za izobilje, v katerem živimo. Imamo vse in še več, kot potrebujemo :)

Najlepša hvala za vaše pričevanje. Želimo vam vse najboljše ob jubileju in veliko Božjega blagoslova! ●

Pospeševanje laiškega apostolata -

21. člen odloka Ad gentes

dr. p. Mari Osredkar

V prejšnji številki Misijonskih obzorij smo brali, da se Ad gentes v 20. členu osredotoči na klerike, predvsem na škofo, in poudari njihovo nalogo in odgovornost pri oznanjevanju evangelija. V 21. členu pa koncilski očetje spregovorijo o apostolatu laikov.

Poudarjajo, da Cerkev ni polno uresničena brez dejavnega sodelovanja laikov s hierarhijo. Danes poudarjamo sodelovanje laikov v življenju Cerkve predvsem zaradi pomanjkanja duhovnikov. Koncil pa nam v zgoraj omenjenem členu poudarja, da brez dejavnih laikov Cerkev ni. Osrednja misel člena je dvojna pripadnost laikov. Po eni strani so laiki del Božjega ljudstva,

po drugi strani pa živijo sredi sveta, v družbi. Dokument izrecno pravi, da evangelij ne more prodreti v življenje, kulturo in delo nekega naroda brez aktivne navzočnosti laikov. Velik del današnje družbe namreč ne vstopa v stik s Cerkvijo institucionalno. Mnogi bodo srečali krščanstvo preko sodelavca, prijatelja, profesorja, zdravnika, zakonca ali soseda. Zato mora Cerkev pravilno oblikovati laike za njihovo poslanstvo.

Glavna naloga laikov

Koncil poudarja, da je glavna naloga laikov pričevanje za Kristusa: v družini, v družbenem okolju, v poklicnem življenju, v kulturi in v javnem prostoru. Laiki naj ne bi bili zgolj "pomočniki duhovnikov", ampak nosilci evangelizacije znotraj sveta. Prav oni lahko dosežejo ljudi, do katerih duhovniki pogosto nimajo neposrednega dostopa. Da se danes, 60 let po koncilu, to uresničuje, pričajo laična gibanja v Katoliški Cerkvi: Gibanje

- **Misijonska** prostovoljca Jaka in Tim vodita bogoslužje med Inuiti v času odsotnosti s. Dorice Sever.

fokolarov, Neokatehumenska pot, skupnost Sant'Egidio, skavti, Frančiškova mladina, Karitativna gibanja in še bi lahko naštevali. Ta gibanja imajo danes več ključnih funkcij: evangelizacija sekularne družbe, oblikovanje odraslih kristjanov, delo z mladimi, socialna pomoč, duhovna poglobitev, medreligijski dialog, predvsem pa zagotavljanje prisotnosti Cerkve v javnem prostoru. Posebej pomembno je, da mnogi verniki danes svojo konkretno cerkveno pripadnost živijo prav skozi taka občestva in gibanja, ne zgolj preko župnije.

Odnos do kulture

Posebej pomembna je tudi misel o odnosu do kulture. Laiki namreč poznajo kulturo svojega naroda, jo očiščujejo, ohranjajo njene dobre prvine, jo razvijajo in dopolnjujejo v Kristusu. Sodobni "misijonski prostor" niso več samo oddaljene dežele, ampak univerze, družbena omrežja, umetnost, znanost, mediji, gospodarstvo in javna razprava. Prav tam imajo laiki posebno poslanstvo, ker tam živijo in delujejo vsak dan. To pomeni, da krščanstvo ne sme ostati nekaj tujega družbi, ampak jo mora od znotraj preoblikovati.

Aktualizacija vloge laikov v Cerkvi v sodobnem svetu

Koncil je odprl pot razumevanju Cerkve kot občestva. Zato laiki danes lahko delujejo v Cerkvi pastoralno, katehetsko, karitativno, teološko in vodstveno. To njihovo sodelovanje s hierarhijo je na poseben način očitno v sinodalnosti, ki jo v Cerkvi danes močno poudarjamo. Razumemo jo kot skupno hojo vseh krščanih. Današnji govor o sinodalnosti neposredno nadaljuje misel *Ad Gentes* 21: hierarhija in laiki imajo sicer različne službe, vendar skupaj pričujejo za Kristusa. Laiki zato niso "pasivni prejemniki" cerkvenega življenja, ampak aktivni soudeleženci poslanstva Cerkve. V mnogih okoljih laiki vodijo katehezo, pripravo na zakramente, karitativne ustanove, biblične skupine in pastoralne projekte; laiki lahko »dežurajo« v župnijski pisarni ali pa tudi vodijo pogrebne obrede.

Evangelizacija danes

Najmočnejša evangelizacija danes ni pridiga, ampak verodostojno življenje, ki se kaže preko poštenosti v poklicu, odgovornosti v politiki, solidarnosti, skrbi za družino, spoštovanju človekovega dostojanstva in v pripravljenosti na dialog. Laik danes evangelizira predvsem s krščanskim načinom življenja. ●

Ne, komu zvoniti, ampak kdo bo sploh zvonil

dr. Matija Nared

Evropsko katolištvo ne doživlja več le upada poklicev, temveč tudi globok zgodovinski premik. Celina, ki je stoletja pošiljala misijonarje po svetu, danes vse bolj uvaža duhovnike iz Afrike in Azije, da bi kolikor toliko ohranila župnijsko življenje. Cerkev v Evropi bo v prihodnosti manj odvisna od tradicije in bolj od tega, ali bo znala vero prepričljivo živeti in posredovati.

Evropski mrak poklicev

Število katoliških duhovnikov v Evropi pada že desetletja, število bogoslovcev pa še hitreje. Leta 2023 je Evropa izgubila skoraj 2500 duhovnikov, bogoslovcev pa je bilo skoraj pet odstotkov manj kot leto prej. Posledice so vidne povsod: župnije se združujejo, en sam duhovnik skrbi za več krajev, cerkve se zapirajo ali prodajajo.

Najbolj prizadeta je zahodna Evropa. V Nemčiji je bilo v zadnjih letih le okoli 25 novih posvečenj letno, v Franciji približno 90, na Irskem pa se v semenišča vpiše le peščica kandidatov. Podobne razmere so v Angliji: čeprav so anglikanski duhovniki lahko poročeni, tudi tam poklici upadajo, kar kaže na širšo sekularizacijo družbe. (Kot zanimivost naj omenimo, da se v Anglikanski cerkvi v zadnjih

● Škofijski novomašniki v letu 2026

desetletjih dogaja tudi obrat v drugo smer: precej anglikanskih duhovnikov prestopi v Katoliško cerkev. Razlogi so predvsem nesoglasja glede ženskega duhovništva, istospolnih porok in vprašanj v zvezi z LGBT v Anglikanski cerkvi. Nekateri vidijo v Katoliški cerkvi več doktrinarne trdnosti in spoštovanje tradicije.)

Razlogi so znani: mladina z oslabljenim čutom za vero, individualizem, manjše družine, spolni škandali v Cerkvi in nižji družbeni ugled duhovniškega poklica. Evropa se je iz izvoznice misijonarjev spremenila v uvoznico duhovnikov.

Nasprotja in novo središče

Poljska ostaja po številu novomašnikov evropski vrh z okoli 200 novomašniki letno, čeprav je to manj kot nekoč. Hrvaška glede na prebivalstvo dosega visoke številke, približno 40 do 50 novih duhovnikov na leto, a tudi tam poklici počasi upadajo. Slovaška, Romunija in nekateri bolj tradicionalni deli Italije še ohranjajo boljšo sliko, vendar se številke skoraj povsod gibljejo navzdol.

Medtem ko Evropa doživlja mrak duhovnih poklicev, pa Afrika postaja novo srce katoliških poklicev. Nigerija in Demokratična republika Kongo sodita med največje »tovarne poklicev«, močno se množijo tudi v Indiji in na Filipinih. Ni več nenavadno, da majhno francosko ali nemško župnijo vodi duhovnik iz Nigerije ali Indije. Evropske škofije sklepajo partnerstva z afriškimi semenišči, brez katerih bi pastoralno življenje marsikje skoraj zastalo.

Toda ta premik prinaša tudi napetosti. Jezikovne in kulturne razlike, drugačen pastoralni slog ter občutljiva

moralna vprašanja ustvarjajo razdaljo med verniki in novimi duhovniki. Nekateri cenijo njihovo gorečnost in jasnost, drugi občutijo kulturno oddaljenost. Kakor koli se ti ljudje sprejemajo, dejstvo je, da prav ti duhovniki marsikje ohranjajo nedeljsko sveto mašo in skrbijo, da se cerkveni zvon še oglašča.

Slovenija med dediščino in realnostjo

V Sloveniji se dogaja podobno kot v celotni Evropi. Aktivnih katoliških duhovnikov je okoli tisoč, njihova povprečna starost pa narašča. V zadnjih letih sta bila posvečena le dva nova duhovnika letno, v sedemdesetih in osemdesetih pa je bilo letno še več deset novomašnikov.

Na podeželju en duhovnik pogosto vodi več župnij in podružnic, veliko opravil prevzemajo laiki in diakoni, verska praksa pa pada, predvsem med mladimi. Slovenija sicer še ni tako odvisna od »uvoza« kot večje zahodnoevropske države, vendar so afriški, indijski in poljski duhovniki tudi pri nas že stalnica.

Kako naprej?

V Evropi je pomanjkanje duhovnikov nova stvarnost. Pred vrati so združevanje župnij, večja vloga laikov in drugačni pastoralni modeli. Še globlje vprašanje pa je kulturno: vera se ne prenaša več samodejno kot del tradicije.

Poklici so vedno sad živih skupnosti, ne statistike. Globalni svetovni jug danes nosi evangeljsko energijo in se utrjuje v veri, Evropa pa se sprašuje, ali lahko ogenj vere znova razplamti tudi sama. Zato vprašanje v sodobnem evropskem času ni več le, komu zvoni — ampak, ali bo kdo sploh zvonil. ●

Eno v Kristusu, združeni v poslanstvu

Iz misijonske poslanice za leto 2026 – 1. del

Janko J. Pirc

Jezus Kristus in misijoni stojijo v središču učenja in delovanja papeža Leona XIV., papeža misijonarja, ki je velik del svojega življenja služil v Peruju. Zato ni čudno, da je posebno pozornost posvetil letošnji misijonski poslanici. Pod geslom »Eno v Kristusu, združeni v poslanstvu« nas spodbuja, da v sebi obnovimo ogenj misijonske poklicanosti in skupaj napredujemo v smeri nove misijonske dobe v zgodovini Cerkve. Danes se posvetimo prvemu delu te poslanice.

Le združeni s Kristusom in med seboj ...

»V središču misijonov je skrivnost združenosti s Kristusom.« Misijonska pot »zahteva srca, združena v Kristusu, spravljena občestva in pripravljenost vseh za velikodušno in zvesto sodelovanje.«

»Biti kristjan v prvi vrsti ni skupek praks in idej: je življenje v združenosti s Kristusom, v katerem smo deležni sinovskega odnosa, ki ga On živi z Očetom v Svetem Duhu. [...] Iz tega zedinjenja izvira medsebojna povezanost med verniki in se rojeva vsa misijonarska rodovitnost.«

»Zato je prva misijonska odgovornost Cerkve, da obnavlja in ohranja živo duhovno in bratsko enost med svojimi člani. V številnih situacijah spremljamo konflikte, polarizacijo, nerazumevanje in medsebojno nezaupanje. Ko se podobno dogaja celo v naših skupnostih, to oslabi naše pričevanje.«

... smo lahko misijonarji

»Biti 'eno v Kristusu' nas kliče k temu, da vedno bolj usmerjamo pogled v Gospoda, da bo On resnično v središču našega osebnega in občestvenega življenja, vsake besede, dejanja in medsebojnega odnosa, da bomo lahko začudeno izrekli: 'Ne živim več jaz, ampak Kristus živi v meni' (Gal 2,20).« Saj mi 'ne oznanjamo sebe, ampak Jezusa Kristusa kot Gospoda' (2Kor 4,5).

»Ta proces pristne evangelizacije se začne v srcu vsakega kristjana, da bi se razširil na vse človeštvo. Zatorej, bolj ko bomo združeni s Kristusom, bolj bomo lahko skupaj izpolnjevali poslanstvo, ki nam ga zaupa.«

Molitev za misijone iz misijonske poslanice

Sveti Oče, daj nam, da bomo eno v Kristusu,
ukoreninjeni v njegovi ljubezni, ki
nas združuje in obnavlja.

Daj, da bodo vsi člani Cerkve združeni v poslanstvu,
dojemljivi za Svetega Duha, pogumni
v pričevanju evangelija

in bodo vsak dan oznanjali in utelešali tvojo
zvesto ljubezen do vsega stvarstva.

Blagoslovi misijonarje in misijonarke,
podpiraj jih v naporih, varuj jih v upanju!

Marija, kraljica misijonov, spremljaj naše delo
evangelizacije v vseh kotičkih sveta,
naredi iz nas orodja miru in daj, da bo cel
svet v Kristusu prepoznal luč, ki rešuje.

Amen.

Celotna poslanica je objavljena na spletni strani MSS. ●

Katedrala sredi revščine

Leta 1975 pisal Franc Sodja

V devetnajstem in dvajsetem stoletju so misijonarji v mnogih misijskih deželah zgradili mogočne misijske centrale. Če jim ni še bilo jasno, da imajo misijonski narodi svoje čutenje, svoje lepoto vrednotenje, so navadno vse to gradili tudi v evropskem slogu.

Tako so nastale mnoge pseudo-gotske katedrale ali vsaj mogočne stavbe, čeprav brez posebnega sloga. Poleg njih solidne hiše za misijonarje, šole, bolnice – prava misijonska mesta. Koliko truda in ljubezni je bilo vloženo v vse to. Koliko denarja, nabranega v krščanskih deželah. In vse to z dobrim in najboljšim namenom: graditi mlado Cerkev.

Na dnu duš domačinov pa je zorelo spoznanje: tujci so bogati. Še celo v kristjanih, kaj šele poganih, je telo nerazpoloženje »ponižanih in razžaljenih«. Česar si oni niso mogli ustvariti, so jim dali tujci. Ne pomislijo, da je vse to bilo napravljeno zanje, da bo ostalo njihovo. Čustva imajo pač svoja pota. In danes je marsikje tak spomenik misijonske dejavnosti kamen spotike.

Sicer pa je usoda mogočnih katedral tudi v Evropi in Ameriki podobna. Vedno bolj postajajo muzeji, krasni spomeniki vernosti in kulturne zmogljivosti preteklih stoletij. A so marsikje prazne.

Cerkev pa se gradi iz živih kamnov. Mala občestva so rasla po domovih, ko so začeli z evangelizacijo apostoli. Šele v srednjem veku je triumfalistični duh prevzel krščanske vrste. Danes se vračamo v prakrščansko miselnost. Življenje krščanskih občin postaja važno, ne več kamen in marmor. Tudi v krščanskih deželah nastajajo manjše, skromnejše cerkve, a te bolj pogosto posejane. Še bolj za misijonske dežele zagovarjajo to

● Sveta maša na podružnici-Uganda

misel: veliko skromnih cerkva, ki bodo služile morda celo več namenom, a v njih bodo rasla živa občestva mladih krščanskih Cerkev.

Tudi za še tako majhno stvar je potreben denar. Tudi za skromne cerkve in skromne šole, kaj šele za gimnazijske ustanove, univerze in sodobne bolnice. A misel je druga: graditi je treba toliko, kolikor je potrebno za zdravo rast mladih Cerkev. Ne za prestiž, ne za ponos, ampak v službi misijonskih narodov naj bo vse. In čim bolj bo prilagojeno okolju, tem bolj bo odpadel neprijeten pomislek: tuje bogastvo. Zato moderni misijonar mora z vsem, tudi z misijonskimi poslopi postati vsem vse – torej revnim revež tudi sam. Samo da se zida notranja zgradba, da se oblikuje po evangeliju mlada krščanska občina. ●

ANGOLA

• **Vesele** množice pozdravljajo papeža, Angola, Foto ©VaticanMedia

Romar upanja, sprave in miru

s. Zvonka Mikec

Papež Leon XIV. je od 13. do 23. aprila obiskal štiri afriške države: Alžirijo, Kamerun, Angolo in Ekvatorialno Gvinejo. S tem je ponovno izpostavil misijonske kraje. O vtisih iz Angole nam poroča s. Zvonka Mikec.

• **Papež** v molitvi pred Marijo, Foto ©VaticanMedia

Mlada in vesela Cerkev

Cerkev v Angoli ima bogato 500-letno zgodovino, ki so jo gradili misijonarji. Cerkev živi z ljudmi in za ljudi: skuša biti blizu najrevnejšim in skupaj z njimi graditi boljši svet. Največkrat je tam, kjer ni niti državnih ustanov in skuša reševati probleme najrevnejših, naj si bo duhovno, socialno ali vzgojno. Zaveda se odgovornosti oznanjevanja, kajti z globalizacijo prihaja tudi v Angolo veliko raznih novih institucij, cerkva in organizacij, ki skušajo zapeljivati narod.

Angola je v 30 letih demografsko zrastle vsaj za 200%: z 10 na 35 milijonov prebivalcev. Od tega je več kot 15 milijonov katoličanov, zato je to zelo živa Cerkev, ki se neprestano širi in raste ... V teh zadnjih letih ima Cerkev v Angoli veliko rast duhovnih poklicev, tako da praktično postaja vse bolj domača Cerkev in obenem tudi misijonska, saj že pošilja tudi misijonarje ad gentes.

Papežev obisk v Angoli se je vključil v praznovanje 450-letnice mesta Luande in v 50-letnico neodvisnosti države. V vseh svojih govorih in homilijah je bil papež zelo jasen: spodbudil je vse odgovorne k delu za ekonomsko in socialno pravičnost, za mir in spravo, ki jo tudi Angola še potrebuje. Mlade je pozval k vedno večjemu veselju in vključitvi v Cerkev ter k soodgovornosti za graditev pravičnosti in miru v državi.

● **S. Zvonka** na srečanju redovnikov s papežem, Foto ©VaticanMedia

● **Papež** je ob vsaki priložnosti odprl okno in pokazal bližino ljudem, Kamerun, Foto ©VaticanMedia

Veselje in navdušenje je prevevalo vse dni obiska

Za vse nas sestre je bil poseben trenutek, ko smo se udeležile srečanja papeža z duhovniki in redovniki. Cerkev je bila veliko premajhna, da bi lahko sprejela vse. Hvala Bogu sem dobila vstopnico za vstop v Cerkev. Papež nas je opogumil na naši poti dela za mir, spravo in požrtvovalnost, ki je bila tako značilna predvsem v času vojne, ko so misijonarji pogumno ostajali z ljudmi, tudi ko je bilo težko in nevarno. Opogumil nas je, naj bomo pogumni, zvesti evangeliju v delu za spravo, naj vzgajamo za slogo in cenimo vedro pričevanje tistih, ki so kljub trpljenju znali odpustiti. Povabil nas je, naj bomo pričevalci, kajti moderen človek poslušaja bolj pričevalce kot učitelje.

Izredna bližina do najmanjših

Bili so res čudoviti dnevi navdušenja, veselja, vere in molitve. Mene osebno je zelo presenetila bližina papeža do vseh, njegova vedrina in nasmeh, pozornost do najmanjših. Vsak dan, ko je odhajal in prihajal na nunciaturo, je prisrčno pozdravljal ljudi ob cesti in pred nunciaturo, kjer so ga čakali. Poseben pečat je bilo blagoslavljanje otročičkov. Mame so ugotovile, da jih papež vzame v naročje in blagoslovi, zato jih je bilo tam vsak dan več. Druga gesta pa je bilo odprtje okna; vsakič je odprl, kar sam, okno v prvem nadstropju nunciature in pozdravil vse, ki so od blizu in daleč iz sosednjih stolpnic spremljale njegov prihod in odhod: izredna bližina. Rdeča nit v njegovih govorih je bila: utrditi vero, prečistiti vero, biti blizu najrevnejšim, ubogim, delati za socialno pravičnost, dati skupno dobro nad osebne interese, spremeniti

konflikte v pogovor in rešitve, boriti se proti revščini in delati za socialno pravičnost. Prebujati upanje in zaupanje ter boriti se proti korupciji. Zaupati in računati z mladimi, oni so sedanjost in prihodnost Angole! ●

Iz Kameruna smo prejeli še utrinek uršulinke s. Thérèse Émile Zobo Toga:

»Obisk papeža Leona XIV. je bil osredotočen na mir, spravo in mladino. V svojih nagovorih je neposredno pozival k miru, pravičnosti in koncu korupcije. Zagovarjal je mir brez orožja, boljšo vključenost mladih in žensk ter opisal raznolikost države kot zaklad in ne kot šibkost. V Bamendi na severozahodu države je papež Leon XIV. odločno obsodil nasilje, pozval k njegovemu koncu ter k spravi. V Douali pa je mlade, ki jih je imenoval "upanje Kameruna", spodbudil, naj ne popustijo obupu, naj se izobražujejo in postanejo akterji miru.« ●

● **Papeževa** pozornost do otrok in trpečih, Kamerun, Foto ©VaticanMedia

● Madagaskar

Hvaležni za nova vozila

MIVA - Misijonska vozniška akcija v Sloveniji vstopa v svoje 40. leto delovanja in tako nadaljuje poslanstvo podpore slovenskim misijonarjem pri njihovem delu po svetu. V preteklem letu smo z vašimi darovi podprli 21 projektov v 17 državah sveta v skupni vrednosti 491.838,96 €. Vsako vozilo, kupljeno s pomočjo akcije MIVA, pomeni večjo bližino misijonarjev ljudem, ki potrebujejo pomoč, oskrbo in upanje.

S. Claudine Aimee Rasolohery, Isuzu Kamionet, Madagaskar

Sestre CIM v Fianarantsoi upravljamo laboratorij, v katerem pripravljamo zdravila na osnovi zdravilnih zelišč. To je naš glavni vir preživljanja, hkrati pa ljudem omogočamo dostop do zdravljenja. Z manjšim tovornjakom opravljamo prevoz zelišč in zdravilnih rastlin z vseh koncev Madagaskarja. To je čudovito darilo, za katerega se vam iskreno zahvaljujemo in vam kličemo Bog vas blagoslovi.

● Madagaskar

● Ukrajina

Pavel Loskutov, **VW Transporter, Ukrajina**

Vozilo uporabljamo v kraju Oleksandrivka, kjer deluje dom starejših občanov in dom za družine vojnih veterani. Vozilo uporabljamo za obiske rehabilitacijskih programov, izlete uporabnikov doma, za dostavo hrane na oddelke centra. Zelo smo hvaležni dobrotnikom ter vsem srčnim ljudem v Sloveniji za odprtost srca, za solidarnost in za pomoč naši ustanovi in našemu služenju ljudem v stiski.

Toni Burja, Peugeot Partner, Argentina

Z misijonskim vozilom, ki smo ga kupili z vašo pomočjo, lahko obiskujemo misijon v severni provinci Chaco. Večkrat letno obiščemo podružnice, kjer ostajamo dlje časa, da opravimo kateheze za otroke in odrasle, obiščemo družine, podelimo več zakramentov in še mnogo drugih del. Vozilo nam omogoča tudi nujno pomoč v primeru raznih stisk. Zahvaljujemo se MIVI Slovenije, vsem odgovornim in dobrotnikom za velikodušno pomoč.

Škof Abune Tesfaselssie Medhin, **Toyota Hiace, Etiopija**

V nedavni vojni v regiji Tigray v Etiopiji so škofijski kuriji eritrejski vojaki zaplenili vsa vozila. S pomočjo MIVA Slovenija smo kupili rabljeno vozilo, ki se uporablja v vseh dostopnih delih škofije Adigrat, predvsem v pastoralni in za pomoč skupnostim, travmatiziranim od vojne. Bog vas blagoslovi za vašo velikodušnost, za to, da ste iztegnjena Božja roka pomoči ljudem v stiski.

S. Alice Mathew, Mahindra Bolero, Indija

V imenu celotne kongregacije misijonarskih sester se vam iskreno zahvaljujem za velikodušno pomoč. Novo

Uresničeni projekti v letu 2025

MISIJONAR	DRŽAVA	VOZILO
Abune Tesfaselssie Medhin	Etiopija	Toyota Hiace Minibus
Claudine Aimee Rasolohery	Madagaskar	Isuzu, kamionet
Pavel Loskutov	Ukrajina	Vw Transporter
Antonio Burja	Argentina	Peugeot Partner
Anđelina Preklušaj	Črna gora	VW Transporter
s. Alice Mathew	Indija	Mahindra Bolero
Lazaristi	Etiopija	Toyota Coaster Bus
s. Agata Kociper	Brazilijska	2x motor tricikel
s. Urša Marinčič	Uganda	Motor Bajaj Boxer
Aphrodis Rumanyika Ofm	Uganda	2x motor Bajaj Boxer
Joseph Ebenyo/Paul Areman	Kenija	Isuzu Pick up
Isaac Ebo Bay	Gana	Toyota Hillux
Škof Bonaventure Nahimana	Burundi	3x Motor
Janez Krmelj	Madagaskar	Toyota LC Ambulance
Avila Abona Juan De Jesus	Car	Toyota LC
s. Marjeta Zanjковиč	Madagaskar	Toyota LC
Majda Šušteršič	Bolgarija	VW Touran
Škof Anton Žerdin	Peru	Mitsubishi Pick up
s. Zvonka Mikec	Angola	Toyota LC
Peter Ivančič	Kuba	Forthing, Glory
s. Zorica Blagotinšek	Senegal	2x Mercedes 508 bus

vozilo nam omogoča varen prevoz naših zaposlenih in študentov pri izvajanju različnih programov in za nujne prevoze v bolnišnico. Zahvaljujoč vam se lahko bolj osredotočimo na naše poslanstvo, izobraževanju mladih in služenju skupnosti. Naj Bog blagoslovi vas, vaše poslanstvo.

S. Agata Kociper, 2x motorni tricikel, Brazilijska

En motorni tovorni tricikel za amazonski pragozd je velika pridobitev. Si predstavljate dva, vsakega na svojem področju, kamor sta dospela? Kakšno veselje!

● Argentina

● Indija

● Centralno afriška republika

Olajšata nam poti k tistim plemenom, ki so izrinjena iz socialne družbe. Z darovi MIVA ste poskrbeli, da do njih pride tudi humanitarna pomoč v obliki hrane in šolskih potrebščin. Misijonarkam pa omogočata bolj pogosto navzočnost med plemeni, željnimi Boga in resnice. Velik bog plačaj iz srca prav vsakemu darovalcu.

S. Urša Marinčič, 3x Motor, Uganda

Po vaši dobroti je naša župnija Rushooka bogatejša za tri nove motorje. En motor uporabljamo za potrebe misijona in naše nove Osnovne šole sv. Klare, dva pa sta prejela naša kateheta, ki zvesto skrbita za podružnične cerkve in življenje skupnosti v oddaljenih vaseh. Njihovi obrazi kar žarijo od veselja in hvaležnosti. Sedaj bo vesela novica Evangelija še hitreje in dlje dosegla naše ljudi. Iskrena hvala vsem vam, dobri ljudje, ki podpirate projekt MIVA Slovenija, za ta čudoviti dar!

● Burundi

Fr. Joseph Ebenio, Isuzu, Kenija

V imenu celotne skupnosti župnije sv. Avguština v škofiji Lodwar vam pišem, da izrazim globoko hvaležnost za vašo podporo pastoralnemu delu naše župnije. S tem avtomobilom naša pastoralna ekipa obiskuje ljudi, ki so vezani na dom, prinaša obhajilo bolnim, dosega oddaljene župljane in veliko učinkoviteje omogoča izvedbo mladinske pastorale. Vaš dar presega prevoz, predstavlja pomembno orodje, ki krepi našo navzočnost in pastoralno oskrbo. Vseh dobrotnikov se bomo spominjali v naših molitvah in prosili za Božji blagoslov.

Fr. Isaac Ebo Blay, Toyota Hillux, Gana

Vozilo bo uporabljeno za služenje dvajsetim škofijam v Gani za poslanstvo Cerkve. V imenu Ganske katoliške škofovske konference se vam želim zahvaliti za vašo podporo pri nakupu novega vozila Toyota Hilux. Naše

**Hvala za vaše darove!
Brez vaše pomoči
ne bi mogli pomagati
v svetu!**

● Kenija

● Bolgarija

● **Brazilija**

evangelizacijske dejavnosti, programi izobraževanja in animacije bodo lahko še bolj zaživel. Vam in vašim donatorjem se iskreno zahvaljujemo za velikodušnost.

S. Majda Šušteršič, VW Touran, Bolgarija

Apostolat, za katerega smo, z vašo pomočjo, kupili avto, se odvija v različnih krajih v Bolgariji in izven nje. Izvajamo programe, ki vključujejo delo z mladimi, otroki, odraslimi, družinami. Ker je Katoliška cerkev v Bolgariji v veliki manjšini, je za mlade stik z enako mislečimi iz drugih držav zelo pomemben. Čutijo se opogumljene. Hvaležni smo in se iz srca zahvaljujemo vsem, ki so s svojo velikodušnostjo omogočili nakup tega avta, brez katerega si ne moremo zamisliti naše pastoralne dejavnosti.

Škof Anton Žerdin, Mitsubishi Pick up, Peru

V apostolskem vikariatu San Ramon v perujski Amazoniji, na območju 80.000 km² ob meji z Brazilijo, imamo 25 misijonskih župnij. Vsaki od njih pripada približno 250 vasi. Del našega vikariata pokrivajo male in velike reke ter gosti amazonski pragozd, ki še dodatno otežujejo dostop do oddaljenih vasi. Novo vozilo, ki je na poti do nas prečkalo Ande, uporabljamo pri pastoralnih obiskih po različnih župnijah in misijonih, kot tudi za dostavo gradiva za evangelizacijo in katehezo, šolskih potrebščin za revne šole in socialne pomoči potrebnim.

● **Peru**

● **Uganda**

Nove prošnje

MISIJONAR	DRŽAVA	VOZILO
Polona Dominik salezijanci	Etiopija	Toyota LC
Lazaristi	Kamerun	Toyota Hiace bus 15 sedežni
Martin Kmetec	Turčija	Fiat Yeni Doblo Combi
Janez Krmelj	Madagaskar	Gume za rovokopač in traktor, manjši motokultivator
Tone Kerin	Madagaskar	Toyota LC
s. Raymonda Nahimana Provinca	Ruanda	Toyota Prado
s. Anka Burger	Ruanda	Toyota LC 76
s. Vida Gerkman	Albanija	Toyota LC 4x4
Škof Marcellin Randriamamonjy	Madagaskar	4 Motorji
p. Aimable Bizimungu	Uganda	Toyota Herrier
s. Vesna Hiti	Burundi	Prevoz otrok
s. Urša Marinčič	Uganda	Toyota Hiace
s. Agata Kociper	Brazilija	Fiat Strada Freedom Double Cab

S. Zorica Blagotinšek, 2x bus, Senegal

Šolsko leto se je začelo dobro, prav tako tudi dejavnosti. Zelo smo veseli, da je lahko naša šola letos otrokom iz oddaljenih vasi in socialno šibkih družin omogočila šolski prevoz. Z nakupom dveh minibusov, od katerih ima vsak približno štirideset sedežev, se je življenje mnogih otrok spremenilo. Pot v šolo je postala lažja in cenejša. Za to neprecenljivo podporo smo vam globoko hvaležni. ●

● **Senegal**

● **Majhna**, a živahna skupnost v Nuuku

● **Poroke**, znamenje upanja.

Misijon v Nuuku med izzivi in lepoto

br. Tomaž Majcen

Leta 2017 smo v okviru reda bratov minoritov odprli misijon na Danskem, kjer skrbimo za dve župniji v Københavnu. Že kmalu po prihodu na Dansko sem bil povabljen, da bi občasno pomagal v župniji Kristusa Kralja v Nuuku na Grenlandiji. Ti pastoralni obiski so v meni vedno pustili globok pečat.

● **Oblikujejo** se prijateljske vezi

Edini katoliški župnik na Grenlandiji

Poleti 2023 me je danski škof Czeslaw Kozon prosil, da bi poleg župnije v Københavnu prevzel tudi pastoralno skrb za župnijo Kristusa Kralja v Nuuku, edino katoliško župnijo na Grenlandiji. Ker sem to skupnost že od prej dobro poznal, sem povabilo sprejel.

Katoličani na Grenlandiji so maloštevilni, a izjemno raznoliki. V Nuuku jih živi približno 300, skupaj z drugimi mesti po otoku pa okoli 500. Največ jih prihaja s Filipinov, iz Poljske, različnih latinoameriških držav, Evrope in Danske. Avtohtonih Inuitov je katoličanov zelo malo, saj večina pripada luteranski Cerkvi, ki je že stoletja globoko vtkana v grenlandsko identiteto. Kljub temu je nekaj Inuitov sprejelo katoliško vero in postali so dragocen del skupnosti.

Ker prihajajo verniki iz različnih kulturnih okolij, je nedeljska sveta maša v angleščini, občasno pa vključimo tudi filipinske pesmi in običaje, zlasti v božičnem in velikonočnem času. Župnija je majhna, a izjemno povezana: pri maši sodelujejo tudi otroci in mladi, po vsaki nedeljski maši pa imamo skupno druženje. Verniki se vključujejo tudi v dobrodelne dejavnosti mesta.

• Prvoobhajanci

Posebni izzivi za pastoralno delo

Pastoralno delo na Grenlandiji je zaradi geografskih, vremenskih in logističnih razmer vse prej kot preprosto. Težave, s katerimi se srečujem pri pastoralnem delu, so predvsem:

- ♦ *velike razdalje* (npr. obisk ostalih majhnih katoliških skupnosti, kamor vodi večurna letalska pot),
- ♦ *nepredvidljivo vreme*, ki pogosto odpoveduje lete in podaljšuje bivanje na otoku,
- ♦ *občutek izolacije*, ki je del življenja v arktičnem okolju.

Kljub temu pa izkušnja misijona prinaša tudi neprecenljive duhovne darove. Že od prvega obiska leta 2018 grenlandsko naravo doživljam kot prostor milosti, kjer se človek sreča sam s seboj in s Stvarnikom. Tišina, razsežnost neba, dolge zime in svetloba polnočnega sonca me vedno znova spominjajo, kako močna je Božja navzočnost v najbolj nezprosni in hkrati najlepši koticah sveta.

Živahna pastorala

Preteklo leto je bilo pastoralno izjemno bogato: imeli smo 7 krstov, 10 otrok je pristopilo k prvemu sv. obhajilu in dva sta prejela zakrament svete birmе. Za župnijo je to izjemen dogodek, saj je skupnost majhna, verniki pa živijo razpršeno. Rast teh občestev kaže na to, da Cerkev na Grenlandiji ni samo zgodovinski ostanek, ampak živ organizem vere in upanja. Ker sem odgovoren tudi za župnijo v Københavnu, veliko časa preživim na poti. Včasih se zgodi, da letalo zaradi vremena ne pristane ali da obtičim na Grenlandiji dlje, kot sem načrtoval. To je že del moje vsakdanjosti – nenehno potovanje med dvema svetovoma, med dvema kulturama, med dvema skupnostima, ki sta mi enako pri srcu.

Največja bolečina pri tem poslanstvu je, da ne morem biti vedno s svojimi verniki, hkrati pa prav ta razpetost dodatno krepi zavest, da sem tam, kjer me želi Gospod. Vernikom v Nuuku vedno znova povem, da je njihova povezanost, njihova vera in njihova zvestoba tisto, kar nosi župnijo naprej – tudi takrat, ko slučajno kakšno nedeljo ostanejo brez duhovnika.

Grenlandija je postala moj dom miru. Tam sem našel prostor, kjer me Bog nagovarja skozi naravo, preizkušnje, preprostost ljudi in živost majhne Cerkve, ki zna ostati vesela tudi v hladnih in mračnih dneh. Kot župnik na Grenlandiji čutim veliko odgovornost, a še večjo hvaležnost: biti del te male, a izjemno srčne in raznolike katoliške skupnosti je privilegij. Verniki v Nuuku me vsak dan učijo, kaj pomeni resnična vztrajnost, vera in skupnost – in zato lahko rečem, da je prav Grenlandija postala eden najlepših darov v mojem duhovniškem življenju. ●

• Prevozi na Grenlandiji so izredno zahtevni

UKRAJINA

• Brezdomci so veseli sendviča in toplega čaja

• Čudodelna svetinja prinaša upanje

Težki časi odpirajo srca

s. Barbara Peterlin

Tokrat se vam oglašam po za nas res težki zimi. Kar dober mesec in pol nas je stiskala zelo hladna zima z veliko snega in ledu, kakršne domačini zadnja leta niso bili vajeni. Ravno v tem času je bilo uničeno veliko električne infrastrukture, kar smo najbolj občutili ravno v Kijevu.

Ljudje so bili po več tednov brez elektrike, ogrevanja in vode. Ni bilo mobilnih podatkov niti mobilnega omrežja. Vse, kar je delovalo, je bilo na generatorjih. Kjer imajo v stanovanjih plin, so si lahko vsaj skuhali, segreli vodo in se po mačje umili. Ljudje so si postavili v sobi šotor in spali v njem, da je bilo topleje.

Preživeli smo eno najtežjih zim

Tudi v Centru za brezdomce je bila zelo težka situacija. V sobah, kjer brezdomci prenočujejo, je bilo le nekaj stopinj nad ničlo, v delu, kjer so pisarne, pa je bilo celo pod ničlo. Da jim ne bi počile cevi, so jih greli s svečami. Grozilo je, da bi morali zapreti Center, kar bi pomenilo, da bi petdeset ljudi pristalo na ulici. Tega smo se zelo bali, saj bi mnogi dobili ozeblino, kakšen izmed njih pa bi celo izgubil življenje. Vsak teden, ki smo ga preživeli,

je bil dragocen. Potrebno je bilo veliko iznajdljivosti in dodatnih moči, da smo ta čas preživeli. »Preživeli smo eno najtežjih zim« je stavek, ki ga pogosto slišim. Vsak nov dan je priložnost za hvaležnost, vsakič, ko se povrne elektrika, se zasliši krik veselja. In vsakič, ko se oglasi alarm za končanje zračne nevarnosti, se nariše na obrazu nasmeh in si človek oddahne. Veliko drobnih stvari nam daje razlog za veselje.

Brezdomci iščejo Boga

Pozimi smo veliko prehodile, da smo našle brezdomce, ki smo jim lahko ponudile čaj in sendvič. Ko se nekoč že vračamo, kar malo razočarane, da smo zastoj toliko prehodile, med vrati srečamo brezdomca. Ne vem, kdo se je koga bolj razveselil, mi njega, da le vendarle nismo zastoj pešačile ali on nas, da se bo s čajem malo pogrel in s sendvičem privezal dušo. Veliko brezdomcev tudi zanima, kdo smo mi. Še preden uspemo odgovoriti, nas eden izmed njih preseneti z odgovorom: »A vi ste od Boga?!« Veselo priklimam njegovi trditvi, ki še dolgo odmeva v mojem srcu in mi govori o naši identiteti. Lepo je, ko ubogi v nas prepoznajo Boga in jim ga na zelo preprost način lahko tudi prinesemo.

Pomoč prostovoljcev

Počasi zopet oživljamo služenje prostovoljcev. Razveseljuje nas, da prostovoljke rade z nami hodijo k

● **Centru** za brezdomce je grozilo zaprtje

brezdomcem in se učijo, kako jih med množico ljudi prepoznati, ogovoriti in jim biti blizu. Težki časi odpirajo srca trpečih za Boga.

Veliko pomoči, ki jo dobimo, razdelimo v Kijevu, nekaj preko pošte še v oddaljene kraje, nekaj pa preko prostovoljca Viktorja v vasi v bližini Hersona. Veliko ljudi je zapustilo mesto. Ostali pa so večinoma starejši in bolni. Hvaležni so za zdravila, hrano, plenice, posteljino, odeje, obleke, jogije.

Bog plačaj za vse molitve in žrtve, s katerimi ste nam blizu, pa tudi za vso konkretno pomoč. ●

● **Sestre** pogosto oskrbujejo rane brezdomcem

SREČANJE CEME V BRATISLAVI

● **Delovno** vzdušje

Srečanje Svetega otročstva

Mateja Novak Kukovič

V Bratislavi je od 12. aprila do 16. aprila potekalo evropsko srečanje Svetega otroštva (CEME). Zbrali smo se predstavniki Papeške družbe Svetega otroštva iz različnih evropskih držav.

Iz Slovenije sva se ga udeležili dve predstavnici. Osrednja tema srečanja je bila *Ustvarjalnost v novi evangelizaciji*. Poseben poudarek je bil namenjen iskanju novih, pristnih in ustvarjalnih načinov oznanjevanja evangelija v sodobnem svetu, zlasti med otroki in mladimi. Udeleženci so prišli iz 18 evropskih držav, pridružili pa sta se tudi predstavnica iz Bostona in s. Iñes Paulo Albino, generalna tajnica Papeške družbe Svetega otroštva iz Rima.

V ponedeljek nas je nagovoril p. Andrew Reception, predavatelj misiologije na Papeški univerzi Gregoriana v Rimu. Predstavil je značilnosti današnjih generacij otrok, njihove izkušnje z umetno

inteligenco ter izjemno dostopnostjo informacij. Opozoril je na raziskave, ki kažejo, da so mladi kljub globalni povezanosti ena najbolj osamljenih generacij v zgodovini. Predstavil je tudi nekaj strategij dela z mladimi, ki temeljijo predvsem na gradnji odnosov ter sodelovanju z njimi. Na delavnici s pevcem Mirom Jilom smo v praksi spoznavali, kako lahko ustvarjalnost in glasba postaneta orodje evangelizacije, učiteljica Andreja pa je spregovorila o odgovorni in ustvarjalni uporabi umetne inteligence pri delu z otroki in mladimi ter predstavila nekaj uporabnih aplikacij. Obiskali smo tudi katedralo sv. Martina v Bratislavi, kjer je

● **Delo** po skupinah

sveto mašo daroval pomožni škof Jozef Hal'ko. Po maši nam je predstavil zgodovino katedrale ter njene najpomembnejše značilnosti.

Naslednji dan sta nas nagovorila s. Iñes Paulo Albino ter apostolski nuncij na Slovaškem. S. Iñes je poudarila pomembnost iskanja novih poti za predstavitev Božje besede otrokom in mladim. Spomnila je, da današnja Cerkev ni več Cerkev preteklosti, temveč Cerkev, ki mora stopati naprej, privlačiti ljudi in mlade ter jih ne zavajati. Ustvarjati moramo nove pastoralne metode, ki se znajo približati otrokom in mladim ter jim posredovati evangeljsko sporočilo. Poudarila je, da je povezovanje ustvarjalnosti in nove evangelizacije eden ključnih izzivov sodobne Cerkve, kar pogosto izpostavlja tudi papež Frančišek.

Apostolski nuncij msgr. Nicola Girasoli je prav tako poudaril, da moramo pri posredovanju Božje besede uporabljati ustvarjalnost, strast in misijonarsko vnemo.

Ob predavanjih smo veliko časa namenili tudi medsebojni izmenjavi izkušenj. Vsaka država je pripravila petminutno predstavitev svojega dela v okviru Svetega otroštva, kar nam je omogočilo vpogled v delovanje različnih misijonarskih pisarn po Evropi in priložnost, da različne primere dobrih praks vključimo tudi v naše delo. Veseli smo, da lahko sodelujemo na takšnih srečanjih, saj nam prinašajo nove ideje, gradiva in navdih za naše misijonarsko poslanstvo. ●

MISIJONI V ZAMEJSTVU

● »**IniciativAngola** že 30 let vzorno in neumorno deluje z navdušeno skupino mladih na misijonskem, vzgojnem in duhovnem področju v Angoli. Vera, prepričanje, ljubezen, vztrajnost in socialna drža so gonilna sila njihovega delovanja.« Slavnostni govornik Ivan Olip ob podelitvi Slomškove nagrade.

● **Avstrijsko** nagrado za mladino sta iz rok ministrice prevzela predsednik društva Hanzej Rosenzopf in prostovoljec Antonio iz Španije.

Društvu IniciativAngola kar dve nagradi

Mateja Rihter

Ob 30. jubileju delovanja je društvo IniciativAngola letos prejelo Slomškovo nagrado in Avstrijsko državno nagrado za mladino.

V Don Boskovem duhu z veseljem živeti solidarnost

Leta 1996 je salezijanec Hanzej Rosenzopf povabil misijonarko s. Zvonko Mikec v Št. Primož na Koroškem, da je predavala o Angoli. Tako se je začela zgodba prijateljstva, sodelovanja in pomoči najbolj potrebnim, ki traja že 30 let. Še istega leta so organizirali misijonsko tombolo, nato so 8. septembra leta 2004 ustanovili društvo IniciativAngola. V društvu mladi pomagajo mladim in ob organizaciji različnih dogodkov pridobivajo dragocene izkušnje. Predsednik, gonilna sila in duša društva Hanzej Rosenzopf je ob prejemu nagrad povedal: »Že dolga leta društvo pripravlja prostovoljske odprave v Angolo, dobrodelne koncerte in številne dogodke, kjer solidarnost postane nekaj živega – prav

tako, kot jo je živel sveti Don Bosko. To je zgodba o zavzetosti in skupnosti, o viziji, da lahko mladi s pogumom, ustvarjalnostjo in solidarnostjo spreminjajo svet.«

Slomškova nagrada

Združenje duhovnikov Sodaliteta, Šolske sestre in Mohorjeva družba Celovec so društvu IniciativAngola podelili Slomškovo nagrado »za dolgoletno vztrajno misijonsko in mladinsko delo.« Podelitev nagrade je bila v nedeljo, 19. aprila 2026, v cerkvi v Št. Primožu. Zelo pomenljiv datum, saj je bil prav tisti dan papež Leon XIV. v Angoli. Dogodek so oblikovali kot slavnostni večer, ustavili so se ob Najsvetejšem in se zahvalili Bogu.

Avstrijska nagrada za mladino

Izjemne projekte, ustvarjalne ideje in zgledno angažiranost društva na področju zunajšolskega dela z mladimi je 23. marca 2026 na Dunaju nagradila ministrica za mladino Claudia Bauer. Društvo IniciativAngola je nagrado prejelo, ker že od leta 2011 omogoča mladim iz Evrope, da v društvu opravljajo prostovoljno delo v okviru programa Evropske solidarnostne enote (ESE). ●

SPOZNAJ INDONESIA

- Indonezija leži na dveh celinah (Azija in Oceanija) in je največji arhipelag (otočje) na svetu s 17.508 otoki, od tega jih je približno 6.000 naseljenih. Pet glavnih otokov je Sumatra, Papua, Sulavezi, Java in Kalimantan (Borneo).
- Indonezija ima drugo najdaljšo obalo na svetu, ki meri 54.716 km.
- Džakarta je največje in najbolj poseljeno mesto v državi. Ima približno 11 milijonov prebivalcev in leži na otoku Java, ki je najbolj poseljen otok na svetu
- Tempelj Borobudur na Javi je največji budistični tempelj na svetu in priljubljen romarski kraj.

Foto: iStock

- Najvišji gorski vrh Indonezije je Puncak Jaya v gorovju Jayawijaya na otoku Papua. Vrh gore je visok 4.884 m. Tukaj lahko doživiš sneg v tropski deželi!
- Indonezija je druga najbolj jezikovno raznolika država za Papuo Novo Gvinejo. Čeprav je uradni jezik indonezijsčina, na indonezijskem otočju govorijo več kot 700 jezikov in narečij. Večina Indonezijcev je dvojezičnih ali celo večjezičnih.
- V Indoneziji je približno 130 aktivnih vulkanov. Eden najnevarnejših vulkanov na svetu je gora Merapi na Javi. Indonezija je tudi dom največjega naravnega vulkanskega jezera na svetu – jezera Toba, ki leži na Sumatri.
- Indonezija, znana kot "Izgubljeni svet Aise", ima ogromno različnih vrst živali, ki jih ne najdemo nikjer drugje. Med te vse redkejše, eksotične in izjemno lepe živali spadajo sumatranski tiger, sumatranski nosorog, komodoški varan, orangutan in anoa, najmanjši bivol na svetu.

Džakarta – glavno mesto Indonezije

Indonezija je skoraj 90 x večja od Slovenije in ima 135 x več prebivalcev.

Uradni jezik: indonezijsčina.

Denarna enota: indonezijska rupija (IDR)

1 EUR je 19.506 IDR

Slovarček besed:

- Pozdravljeni: Halo
- Prosim: Tolong
- Hvala: Terima kasih
- Kako si? Apa kabar?
- Kako ti je ime? Siapa namamu?
- Oprostite: Permisi
- Nasvidenje: Selamat tinggal

- Komodoški varan je največji kuščar na svetu, ki zraste do 3 metre v dolžino in lahko tehta do 70 kilogramov. S svojimi strupenimi ugrizi in ogromno postavo lahko lovi in ubija živali, ki so veliko večje od njega – celo ljudi. Dva najbolj priljubljena otoka za opazovanje komodoških varanov sta otok Rinca in otok Komodo.

- V Indoneziji je dom največjega cveta na svetu. Večinoma raste v deževnih gozdovih na Sumatri. Rožo raflezijo imenujejo tudi mrtvaška roža ali smrdljivka, saj ob cvetenju oddaja vonj, podoben gnijočemu mesu. Vonj je mogoče zaznati že z razdalje pol kilometra. Cvet lahko doseže do enega metra v širino in tehta do deset kilogramov. To je parazitska rastlina, saj nima vidnih listov, stebela ali korenin.

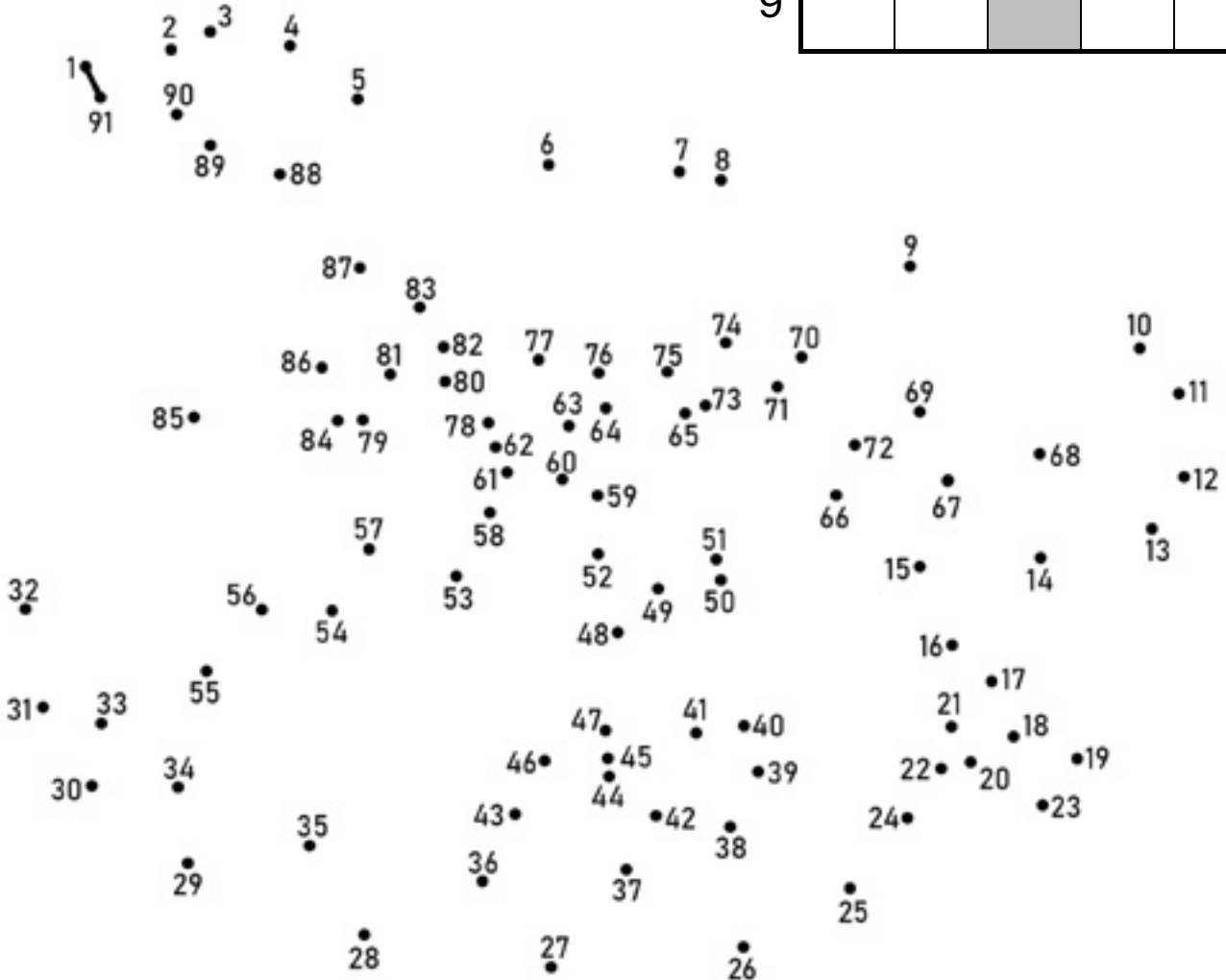
Slovenska misijonarka v Indoneziji

s. IVA HORVAT (FMM) je svojo misijsko pot začela konec aprila 2023. Želela je oditi v eno od držav tretjega sveta, najbolj v Afriko, a jo je Božja volja pripeljala v Indonezijo. Trenutno deluje v katoliški bolnici, kjer obiskuje bolnike, z njimi moli in posluša njihove stiske.

1. Prostor pri oltarju za branje božje besede.
2. Vladarjevo pokrivalo.
3. Priimek dveh misijonarjev na Madagaskarju (Stane in Tone).
4. Prijeten vonj.
5. Progasta afriška žival, podobna konju.
6. Sozvočje treh tonov.
7. Ime misijonarja Opeka.
8. Prebivalec severa, Eskim.
9. Morski razbojnik, gusar.

Poveži pike in ugotovi kdo se skriva na otoku Komodo

Križanka

Če boste vse pravilno rešili, boste na osenčenih poljih dobili ime največjega budističnega templja na svetu.

1				
2				
3				
4				
5				
6				
7				
8				
9				

Srečanje Malgašev v Celju

David Bašelj

● Srečanje Malgašev v Celju

Nekoč je živel kraljevič, ki je imel vse. Nekega dne si je zaželel, da bi za en dan postal berač in videl svet z drugačnimi očmi. Rečeno storjeno. Naslednji dan kraljevič, preoblečen v berača, sreča še enega berača in z njim preživi cel dan, vse do poznega večera, ko se odpravita spat v skedenj. Kraljevič je počakal, da je sotrpin zaspal, nato pa mu je v malho dal biser in sredi noči odšel nazaj v grad. Čez mnogo let se kraljevič, ki je medtem postal kralj, sreča s tem istim beračem. Pristopil je do njega in mu rekel: "Kako si

lahko še danes berač, ko pa sem ti v malho dal biser, s katerim bi postal bogat človek?" Berač ga pogleda in reče: »Kakšen biser?« V zadregi pogleda v malho in v spodnjem kotičku, na dnu odkrije biser ...
Povzeto iz pridige nekdanjega misijonarja na Madagaskarju, g. Frančka Kranerja.

To zgodbo si lahko vsak razlaga po svoje. Kristjani smo v iskanju Kristusa neomajni. Če mu pustiš, da potrka na tvoja vrata, ga imaš ves čas pri sebi.

Ima pa zame simbolni pomen. Vsako leto, na isti datum, poteka Slovensko - Malgaško srečanje, kjer se zberemo nekdanji in sedanji laiški misijonarji ter vsi, ki so tako ali drugače povezani z Madagaskarjem. Tudi dekleta, ki so prišla iz te oddaljene afriške države in si tukaj ustvarile družine.

Nekoč, čeprav je moja žena darovala tri leta Madagaskarju, vsega tega nisem razumel. Iskal sem svoj način dojemanja vsega. Pa sem vseskozi to imel doma, le pustiti bi si moral razumeti. In šele ko sem pred 12 leti prvič šel na to srečanje in me je v roke prijela Tantely Gabersček, sem dojel. Biser, ki sem ga na novo odkril, ni bil samo eden.

In Malgaši imajo pomembno vlogo v mojem dojemanju vsega sveta. Vedno jih imam pred očmi v mojem delovanju. Vsako leto znova se veselim tega srečanja. Ker je toliko veselja do življenja. Ker je toliko lepote v odnosih. Ker je svet z Malgaši preprost, da bolj ne more biti. Danes sem vesel, da sem, da smo del te družine. Življenje je lepo, če ga živiš. ●

JUBILANTI

80 let življenja

S. Anica Starman, frančiškanka Brezmadežnega spočetja, rojena 18. julija 1946 v Zagrebu. V misijone je odšla 8. maja 1980. Deluje na Slonokoščeni obali.

55 let življenja

Barbara Čuk, laiška misijonarka, rojena 29. julija 1971 v Logatcu. V misijone je odšla 20. avgusta 2004. Deluje v Mehiki.

TRIKRALJEVSKA AKCIJA

župnije: Ankaran, Blagovica, Gornja Ponikva, Grahovo, Grosuplje, Lipoglav, Ljubljana – Polje, Ljubljana – Rakovnik, Polica, Rob, Štanjel, Tržič, Velike Lašče, Videm – Krško posamezniki: Albreht Ivan, Blatnik Jožefa, Debeljak Janez, Duhovnjia Voglje, Golli Tanja in Aleš, Grabljevec Jelka, Kuzman Janez, Kuzman Janja, Meglič Rok, N.N., Pirc Janez in Anica, Podbreznik Anita, Razpotnik Jelka Miranda

ADVENTNA AKCIJA

posamezniki: Franz Dubravka, Golli Tanja in Aleš, Luin Peter, Pirc Janez in Anica, župnije: Celje – Sv. Danijel, Celje – Sv. Duh, Dornberk, Gornja Ponikva, Grosuplje, Kobarid, Kranj, Lipoglav, Ljubljana – Polje, Ljubljana – Rakovnik, Moravče, Most na Soči, Polhov Gradec, Polica, Radlje ob Dravi, Rob, Sv. Bolfenk v Slovenskih Goricah, Sv. Trojica nad Cerknico, Šentjanž na Vinski Gori, Št. Ilj pri Velenju, Tržič, Velenje – Sv. Martin, Velike Lašče, Veliki Gaber, Videm – Krško

SKLAD MIVA

posamezniki: Batagelj Jasna, Ličen Starič Mirjana, N.N., Pečarič Podobnik Karmen, Pižmoht Marija, Premrl Vid, Pšeničnik Marijana, Stegnar Peter, Strniša Miha, Trampuž Ivo, Vrečič Primož župnije: Čadram – Oplotnica, Dornberk, Kebelj, Polica, Sežana, Vrhpolje

SKLAD ZA LAČNE

posamezniki: Adamič Nuša, Cemič Andreja, Dobravec Tinkara, Eržen Vesna, Frece Aleš, Gradišar Ana, Harej Janko in Metka, Kepec Gregor, Kolbl Jernej, Kržišnik Fani, Lenassi Ivan, Lukan Saša, Medvešek Viljem, Mršnik Bernarda, N.N., Ozebek Bogdan, Pirnar Žan, Potočnik Danica, Rojec Jože, Rustja Andreja, Sanič Luka, Skender Lucija, Tajnikar Matej, Vendramin Simon, Vidrih Slavica, Založnik Danica

SKLAD ZA MISIJONE

župnija Bloke posamezniki: Blažič Mihael, Brglez Franc, Frece Aleš, Glavan Martina, Jemec Andrej, Jerovšek Jure, Kavčič Irena, Koprivnikar Jožica, Kotnik Ambrož, Kozjek Marija, Kozole Cvetka, Križnič David, Leskovar Tanja, Likar Sebastjan, Lipušček Marjan, Magdič Olga, družina Marinko, Mernik Franc, Merše Franjo, Miklič Vlasta, Mikulin Olga, N.N., Paškič Ilija, Pečarič Podobnik Karmen, Pegan Tomaž, Perovšek Francka, Pirc Janko Jožef, Podkrižnik Jožef, Pogačnik Ivanka, Premrl Vid, Raztresen Matko, Sirk Saksida Marija, Šantelj Ester, Štefe Francisco, Štok Evgen, Trampuž Ivo, Travnik Toni, Zorenč Davorina

SKLAD ZA MADAGASKAR

posamezniki: Filipič Leopold, Frece Aleš, Remic Primož

SOCIALNO ZAVAROVANJE MISIJONARJEV

Jerič Franc

ŠOLANJE BOGOSLOVCEV

župnija Ljubljana – Sv. Križ posamezniki: Frece Aleš, Jerič Franc, Prašnikar Marjeta, Rustja Andreja

VODNJAKI

posameznika: Hrovat Olga, N.N.

LENČKOV SKLAD

posameznika: N.N., Frece Aleš

MAŠNE INTENCIJE

posameznika: Kopic Irena, N.N.

MISIJON MATANGA

posamezniki: Kresnik Robert, N.N., Podobnik Jožica

BEGUNCI

Pavlovič Marija

MISIJON AMPITAFI

posamezniki: Dolenc Darko, Grobelšek Franc, Gumze Franc, Koželj Marjan, Krajnik Janez, Kristan Marjan, Metelko Darinka, Milutinovič Milena, Perko Janez, Slemenšek d.o.o., Stekar Andrej, Treven Iztok, Turk Ana, Valjavec Nikolaja, Vrtnarija Pori d.o.o., Zavišek Štefka

S. MARTA MEŠKO

posamezniki: Pečarič Podobnik Karmen, Šifrer Marija

PAVEL BAJEC

Grmek Gregor

PETER IVANČIČ

M.M., Švedska

S. ANKA BURGER

posameznika: Bertolini Francesco, Colnar Marija

S. METKA KASTELIC

posamezniki: Korošec Klemen, Meglič Rok, N.N.

S. VIDA GERKMAN

posamezniki: Jeromen Kavčič Marija, Lenassi Franc, Oblak Marija

S. VESNA HITI

posamezniki: Babič Angela, Bertolini Francesco, Dolinšek Tatjana, Huth Danica, Kocijančič Katarina, Kolbl Jernej, Lajevec Janja, N.N., Šubic Alojzij s.p.

TONE KERIN

posamezniki: Burger Milica, Lah Benjamin, N.N., Šušteršič Ivana

S. AGATA KOCIPER

posameznika: Kocijančič Katarina, Lenassi Franc

JANEZ KRMELJ

posamezniki: Bogoslovno Semenišče, Bolta Marko, Pavčič Simona, Perovšek Francka, Pirc Dragica, Potočnik Branko, Rupar Olga, Zgubič Evgen

GRADNJA CERKVE GULU

posamezniki: Harej Janko in Metka, Krevelj Branko

TOMAŽ MAVRIČ

Malalan Nika

S. ZVONKA MIKEC

posamezniki: Freljih Barbara, Kocijančič Katarina, Murn Marija, Zupan Tadeja

MISIJONARKE MATERE TEREZIJE

Kranjc Rafael

JANEZ MESEC

župnija Koroška Bela posamezniki: Grah Ciril, Kern Franciška, Šimnic Apolonija, Špendal Jožica

PEDRO OPEKA

posamezniki: Bohak Ivan (Janko), Bolta Marko, Burnik Marija, Družina d.o.o., Frece Aleš, Grebenšek Blaž, Gregl Ana, Hočevar Janko, Kham Ludovika Alenka, Kokalj Darja, Lah Benjamin, Lenarčič Stanislava, Marolt Franciška, N.N., Ovnik Miha, Petek Urška, Plut Martin, Polončič Ladislava, Rehar Sara, Rota Ana, Rotar Ana, Rus Valerija, Selan Rahela, Senčar Olga, Snój Irena, Založba Beletrina, Zgonc Marija

ŠKOF MARTIN KMETEC

posamezniki: Blatnik Jožefa, Cergolj Janez, Demšar Vida, Lenassi Franc, Perovšek Francka

S. MARJETA ZANJOVIČ

posamezniki: Dolinšek Tatjana, Šubic Alojzij, Urbanc Janko, Zadravec Roman

S. BOGDANA KAVČIČ

posamezniki: Anko Ivana, Kežman Aleš, Kocijančič Katarina, Oblak Marija

S. ANICA STARMAN

posamezniki: Bartolj Kotar Jasna, Kocijančič Katarina, Starman Janez, Zanjkovič Ljudmila

S. ANITA POLJAK

N.N.

S. FANI ŽNIDARŠIČ

župnija Ljubljana – Moste

JANEZ MUJDRICA

Ule Eva

JANEZ SEVER

posameznika: Bertolini Francesco, N.N.

S. LJUDMILA ANŽIČ

Sever Alojz

S. ANA SLIVKA

N.N.

S. BARBARA PETERLIN

posamezniki: Lajevec Janja, Mežan Olgica, Pirnat Janez, Pšeničnik Marijana, Ramovš Vera

S. DORICA SEVER

posamezniki: Frece Aleš, Pečarič Podobnik Karmen, N.N.

STANE KERIN

Kern Jože

S. URŠA MARINČIČ

župnija Pertoča posamezniki: Bucik Branko, Colnar Marija, Fekonja Simona, Frece Aleš, Geršak Bernard, Jagodic Leon, družina Kokotec, Lajevec Janja, Šilc Marinčič Andreja, Štuhec dr. Ivan

MISIJON CRIPAM

N.N.

MARIJINE SESTRE-KIJEV

posamezniki: Arnez Job, Fajdiga Joško, Frece Aleš, Kugar Rozi, Lenassi Franc, N.N., Perovšek Francka, Volaušek Filip, Zajec Marija, Zupančič Alojz

POLONA DOMINIK

posamezniki: Glasenčnik Daša, Harej Neva in Rajko, Horvat Nataša, Hrovat Olga, Kern Franciška, Merše Franjo, N.N., Ramovš Vera, Smole Marija

S. ZORICA BLAGOTINŠEK

posamezniki: Cergolj Janez, Gale Bogomira, Gladek Maja, Gojkošek Majda in Franc, Lah Zmaga, Lesjak Bernarda, Menih Matjaž

S. IVA HORVAT

Ažman Bogdan

IVANA ŽIGON

posamezniki: škofija Koper, župnijska Karitas Cerklje ob Krki

ŠPEHAR VRTIN ANA IN RAJKO

N.N.

SABINA KERN

posamezniki: družina Kokotec, Korasa Ana, Lovše Anica, Oblak Marija, Pavlovič Marija

MARK ANTON RAMŠAK

Čakš Lucija in Rok

JOŽE ANDOLŠEK

posamezniki: Habjanič Jožica, Lenassi Ivan, Ličan Anton, Poredoš Simona, Žebaljec Mojca

Molitev na potovanju

*Gospod Bog,
odložili smo bremena
vsakdanjega dela,
da lahko bolj spoznavamo
in občudujemo
lepoto tvojega stvarstva
ter si naberemo novih moči.*

*Prosimo te,
blagoslovi nas,
ko se odpravljamo na pot.*

*Varuj nas vsake nevarnosti
in reši vsake nesreče.*

*Lepote narave, umetnine
in srečanje z drugimi ljudmi
naj nas približajo Tebi,
ki si lepota in dobrota sama.*

*Na priprošnjo sv. Krištofa
nam pomagaj,
da se zdravi in veseli
vrnemo na svoje domove.*

Amen.

**Misijonska
obzorja**

Izhajajo v Ljubljani od leta 1987

Katoliški misijoni

GROBLJE, RIM, BUENOS AIRES
1923–1987

Lado Lenček C.M.
urednik KM 1938-1987